

Innehåll

Förord	10
Klättring på Kullaberg	12
Hitta hit	14
Om guideboken	16
Mat, aktiviteter & boende	18
Flora & fauna	21
Kullabergs geologi	24
Klättringens historia	28
Sektor 1 – Nimis	47
Funderingar kring övermått	53
Sektor 2 – Valdemarsgrottan	57
Sektor 3 – Söftingsgrottan	63
Sektor 4 – Josefinelust	83
Sektor 5 – Värdshuset Nord	111
Angsten för det tomme rum	129
Förrest i køen	169
Sektor 6 – Fyren Nord	183
Friklatring af Yosemite	198
Sektor 7 – Spetsen	215
Sektor 8 – Fyren Syd	241
En liten luddig man med oanade krafter	243
Milano Roof	250
Generationsskifte	258
Sektor 9 – Värdshuset Syd	275
Sektor 10 – Ransvik	345
100% Kullen	350
Bouldering	352
Isklättring	357
Artificiell klättring	361
Namnregister	367
Gradlista	375

Detaljerad sidhänvisning till enskilda klippväggar hittar du på översiktskartan på pärmens insida.

Klättring på Kullaberg

Cecilia Levander värderar sina utsikter vid utsteget →
på *Josefinelustoverhængen* (6, sid. 109)
Foto: Fredrik Rapp

Välkommen till Kullaberg, ett unikt naturreservat och ett av Sveriges vackraste klättrandområden! Många klättrare har hört talas om denna plats men få klättrare norr om Skånes gräns har faktiskt klättrat här. Skåne är möjligen Sveriges minst kuperade landskap, och kanske är det avsaknaden på berg i regionen som har bidragit till att göra just Kullaberg så känt. Platsen är speciell och omges av många rykten, såväl bland vanligt folk som bland klättrare. Kullaberg, med sina rödfärgade kustklippor, har i över ett halvt sekel stimulerat sydsvenska och danska klättrares sug efter utmaningar. Och utmaningarna är många längs den milslånga kust-remsan. Få klättrare i Sverige bjuder på en vackrare klättrareupplevelse, beakta därför de reservatsföreskrifter som finns så att vi tillsammans kan bevara denna unika plats.

Klipporna

Kullabergs veckade kustlinje består av ett stort antal röda, gula och grå gnejsklippor. Klätterklipporna ligger ofta skyddade inne i klapperstenvikar och förvånansvärt få av dem stupar ner i havet. Vanligtvis är det lätt att hitta till klipporna, via de slingrande och ofta branta stigarna som genom sänkor och raviner leder ner till havet. Flera av klipporna på nordsidan ligger inom ett fågelskyddsområde där beträdnadsförbud råder under stora delar av sommarhalvåret. Kontrollera vilka regler som gäller innan du beger dig ut mot klippan. www.lansstyrelsen.se/skane

Säkerheten

De flesta lederna på Kullaberg säkras naturligt med egna säkringar, så som kilar och friends. Att säkra naturligt ställer stora krav på användaren; var alltid försiktig och kontrollera så att stenen är solid. Stenen i sig är kompakt och aldrig smulig, men berget i stort är ofta uppsprucket,

vilket innebär att lösa block är ganska vanligt förekommande. I mer sällan klättrad terräng bör man därför vara försiktig och använda hjälm då flera allvarliga olyckor inträffat på grund av just lös sten. Ett bra urval av utrustning ökar också säkerheten. Lederna är generellt inte så ihållande eller långa, så dubletter av kilar och kamsäkringar behövs sällan. Det finns få fasta ankare men ofta är det lätt att få till solida förankringar i toppen genom att slinga av träd en bit från kanten. Statiskt rep eller rejält långa slingor är bra att ha bland utrustningen, då det kan vara långt från klippkanten till bra förankringspunkter. Tänk på att röra dig försiktigt på toppen av klipporna för att skydda vegetationen och för att inte riskera att riva ner grus eller sten.

Klimatet

Kullaberg är ett av de klättrandområden i Sverige som erbjuder bäst året-runtklättring, med varma skyddade vikar på sydsidan för vinterklättring, och stora skuggområden på nordsidan som ger svalka under heta sommandagar. Det skånska klimatet är mildt med korta vintrar och klättersäsongen sträcker sig i huvudsak från mars till och med november. Fina förhållanden under vintern är dock inget ovanligt och om det är sol och lä på sydkusten så uppträder Kullabergs speciella mikroklimat med upp till 15 grader varmt i solbelysta vikar. Sydkustens klippor ligger öppet och torkar mycket fort, medan nordväggarna är mer bevuxna och torkar långsammare efter regn. Tyvärr saknas regnsäkra klippor nästan helt. I lätt regn kan GUBBAMALEN klara sig till viss del. Det blåser ofta vid kusten men det finns många skyddade små vikar som ger bra skydd om vinden ligger på från motsatt håll; BØFVÄGGEN, KULLAMANNENS KORRIDOR och VATTENHJULET på nordsidan samt TESTÖVERHÄNGET och CARSTENS RÄNNA på sydsidan för att nämna några.

Om guideboken

Boken som du håller i din hand omfattar över 50 klätterområden med sammanlagt ett hundratal olika klätterklippor och totalt fler än 900 leder och varianter detaljerat beskrivna. Klipporna, belägna på ett relativt begränsat geografiskt område, är i guideboken av praktiska skäl uppdelade i tio olika sektorer baserat på deras närhet till lämplig parkeringsplats. Varje sektor inleds med praktisk information om hur man hittar dit, tips på sevärdheter och information om ev. beträdnadsförbud m.m. Därefter följer flera uppslag som visar de olika områden och klippväggar som finns i respektive sektor.

Varje område inleds med allmän information om klipporna samt en detaljerad vägbeskrivning från parkeringen. En förteckning över antal leder per grad och även en lista på rekommenderade leder hjälper dig att välja ett område som passar dig.

På uppslagen under respektive område presenteras väggarna, med en bild till vänster där lederna finns markerade och numrerade, och på högersidan med en förteckning över lederna. Lederna presenteras på följande vis:

Nummer: Numret hänvisar till var leden är inritad på bilden på motstående sida av respektive uppslag i guideboken.

4	Himlen må vente	A2	20m	Följer mynningen av grottan från höger till vänster. Lös. <i>Henrik Ljunggreen & Michel Court-Payen, 1988</i>	☐	
5	Lev stærkt, dø ung	*	8-	15m	Ihållande klättring via ett fåtal säkringar. Ett av de mest krävande och seriösa "on sight"-projekten på Kullen! <i>Jan Andersen, 1990</i> 100% Kullen	☐
6	Baguette	***	6/6b	15m	En superled och tillika Kullenklassiker! Muskelig i starten och förbi taket, varefter teknisk vägglättring tar vid. <i>Torbjörn Winther, 1987</i>	☐

Namn: I guideboken används det namn som leden fick vid första (fria) bestigningen. Om namnet står skrivet i fet stil så betyder det att leden är värd att klättra. Ett register på alla lednamn i alfabetisk ordning finner du på sidan 367.

Kvalitet: Utöver att namnet är skrivet med fet stil, så har de allra finaste lederna förärats en, två eller tre stjärnor och ledens kvalitet kan utläsas enligt följande:

***	En av Kullabergs allra finaste leder
**	En riktigt fin led
*	En fin led
[fet stil]	En okej led
[tunn stil]	En led

Svårighetsgrad: Graderna är baserade på förstabestigarnas gradförslag, i de flesta fall bekräftade eller justerade efter kullabergsklättrarnas samlade erfarenheter, och i vissa fall självsvåldigt reviderade av författarna. Generellt kan sägas att graderna på Kullaberg är aningen "softa". Graderna säger också något om hur leden säkras:

Svensk grad (ex. 6+)	Traditionellt säkrad med kilar och friends
Fransk grad (ex. 7a)	Sportled, säkrad med quickdraws
Mixad grad (ex. 7-/6c)	Både egna säkringar och quickdraws
Aid-grad (ex. A2+)	Leden är inte fribestigen (ännu)

Ola Modéer på *Arapiles* (7+, sid. 197), →
en av Kullabergs trestjärniga leder
Foto: Fredrik Rapp

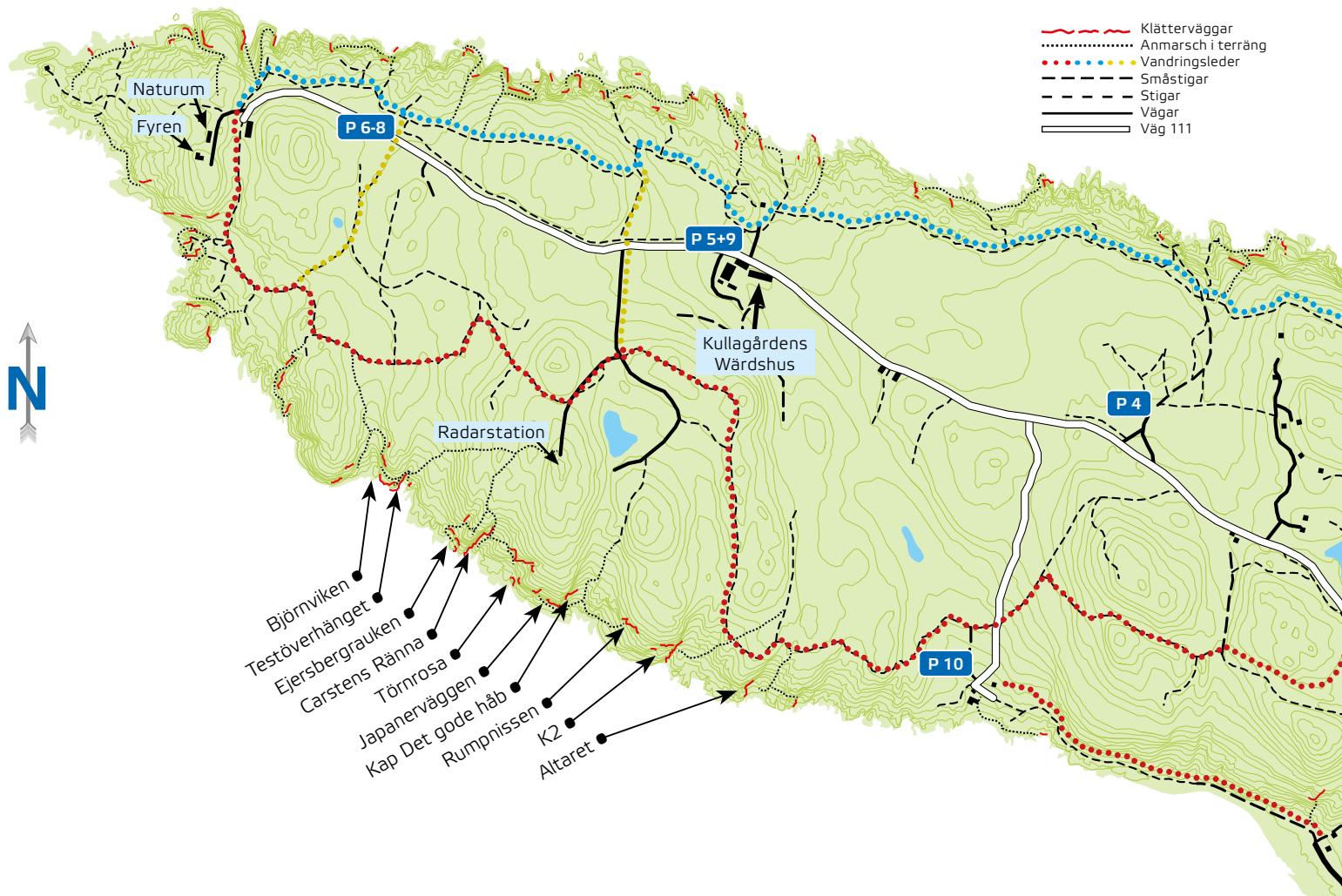
En lista på alla leder sorterade efter svårighetsgrad finns på sidan 375 och där hittar du också en omvandlingstabell mellan olika gradskalor. Om du gillar artificiell klättring så finns en lista med rekommenderade aid-leder, även sådana som har fribestigats, på sidan 362.

Info om leden: Texterna syftar till att vara ömsom inspirerande, informativa, avskräckande och ibland kanske underhållande. På valda leder anges information om säkringsmöjligheter; en "svårsäkrad" led saknar bra säkringar helt eller delvis och "seriös" innebär att leden får betraktas som farlig att leda i förhållande till svårighetsgraden. I texten anges också namnet på förstabestigaren och datum för bestigningen. Första fribestigare (F.F.) anges i de fall leden friklättrats efter första aid-bestigningen. En lista på de egentliga förstabestigarna (aid) som gör historiken komplett finns på sidan 364.

Några utvalda leder representerar på ett särskilt sätt klättringen på Kullaberg. Dessa "måsten" för den inbitne kullabergsklättraren är märkta med stämpeln **100% Kullen** och återfinns även på en lista på sidan 350.

: Minnet blir bara kortare med tiden. I tickboxen längst till höger om ledbeskrivningen kan du markera dina stordåd så att du skryta för barnbarnen utan att fara med osanning. Du riskerar inte heller att onsigta samma led två gånger med några års mellanrum. Tickboxen återkommer också i gradlistan på sidan 375, för den notoriske gradjägarens bekvämlighet. Kryssa lugnt!

Sektor 9 Vårdshuset Syd

I denna sektor återfinns majoriteten av Kullens leder i grad 3, 4 och 5. Många av dessa är att betrakta som klassiker och mycket fina. Naturen på sydsidan av Kullaberg utgörs av lågvuxen skog och betesmark, och bara att promenera här är en stor behållning. Landskapet böljar och utsikten över havet, Kullabergs landstunga åt väster och Danmark i söder är svårt att se sig mätt på. Klätterklipporna ligger uteslutande nere vid vattnet i olika vikar eller raviner. Finner man en klippa i lä går det bra att klättra en solig vinterdag – till och med i t-shirt. Under rätt förhållanden uppstår ett mikroklimat som kan ge förvånansvärt varma klippor, på klara och annars kalla vinterdagar. Å andra sidan kan sommardagarna på sydkusten bli en väldigt svettig historia med brännande svart diabas och dallrande hetta.

Med lite scrambling längs kustklipporna går det att förflytta sig mellan samtliga klätterställen från CARSTENS RÄNNA till ALTARET. För längre förflyttningar rekommenderas dock den rödmarkerade stigen uppe i skogen.

Områden

sid. 277 BJÖRNVIKEN
 sid. 283 TESTÖVERHÄNGET
 sid. 289 EJERSBERGGRAUKEN
 sid. 295 CARSTENS RÄNNA
 sid. 305 TÖRNROSA
 sid. 313 JAPANERVÄGGEN
 sid. 317 KAP DET GODE HÅB
 sid. 321 RUMPNISSEN
 sid. 327 K2
 sid. 337 ALTARET

Hitta dit

Passera infarten till Kullabergs naturreservat och följ vägen tills Kullagårdens Vårdshus dyker upp på vänster sida. Parkera på den stora parkeringsplatsen till höger.

Praktiskt

Vid parkeringen finns både toaletter och picknick-bord. Om man vill äta gott så är det bara att besöka Kullagårdens Vårdshus tvärs över vägen från parkeringen.

Sevärt

Utsikten över Öresund och Kattegatt, med danska Själland på andra sidan, är enastående.

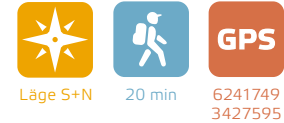
Den speciella stenformationen "Altartavlan" vid ALTARET, se också geologiavsnittet på sidan 24.

Vandringen längs den röda slingan från Mölle till Kullens fyr är vacker och mycket uppskattad.

Ejersberggrauken

Allmänt

Området består av fyra mindre klippor strax väster om CARSTENS RÄNNA. En av dessa klippor är själva EJERSBERGRAUKEN, ett fristående torn i vattnet, på vilket det i dagsläget finns fyra leder. Vidare hittar man på DANCE MACABRE-VÄGGEN en ovanligt hög koncentration av svåra leder – trots att det handlar om liten klippa på sydkusten.

Miljö

Utsatthet: Ganska skyddat
Vindkänslighet: Lä vid västlig till ostlig vind
Upptorkning: Ganska snabbt

Väggar

sid. 291 DANCE MACABRE-VÄGGEN
sid. 291 DIAMONDS-VÄGGEN
sid. 293 EJERSBERGRAUKEN
sid. 293 SEKATÖRVÄGGEN

Hitta dit

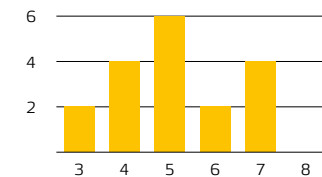
Fortsätt till fots från parkeringen längs bilvägen mot Kullens fyr. Efter drygt 100 m ansluter en grusväg från vänster. Följ denna, tvärs över golfbanan. Efter en vägbom delar sig stigen. Sväng höger. Passera genom en grind/färist och fortsätt längs traktorspåren ut på den öppna betesmarken (radarstation rakt fram) och vik därefter av en aning åt väster i riktning mot fyren. Runda höjden med radarstationen och vik av söderut över betesmarken med glesa enbuskar som snart avlöses av ett område med tätare buskage, vilka passeras på höger sida. Efter detta nås en mer distinkt stig som leder ut mot sydkusten

← Fredrik Rapp på den överhängande *Machismo* (7+)
Foto: Petter Åsander

över stenigare terräng. Strax befinner du dig uppe på den bergsrygg vars sydöstvända sida utgörs av CARSTENS RÄNNA. Gå sedan ner i sänkan omedelbart väster om ryggen. Här finner du SEKATÖR-VÄGGEN en bit ner. För att komma till de andra väggarna, leta dig ner genom buskagen mot sydväst. Du står nu rakt ovanför DANCE MACABRE-VÄGGEN som kringgås åt väster för att nå instegen. EJERSBERGRAUKEN finner du nere vid vattenbrynet. Mottemot rauken ligger den branta sydvända DIAMONDS-VÄGGEN.

Som ett alternativ kan du även nå detta område från utsteget på till exempel leden *Den store diedre* (3) på CARSTENS RÄNNA. Från utsteget förflyttar du dig nedåt mot vattnet ett tiotal meter och svänger sedan åt väster över bergsryggen och kan slutligen via lite scrambling komma ned till foten av EJERSBERGRAUKEN på andra sidan ryggen. Instegen till lederna på rauken nås enklast genom att gå upp på toppen av rauken, klättra ner till vänster om *Calanquen* och där göra hängande standplats.

Antal leder per grad

Rekommenderade leder

Diamonds on the soles... 5
Twist 'n' tango 6b+

Ejersberggrauken

DANCE MACABRE-VÄGGEN

1	En kort historia	4	8m	<i>Erik Ringius, solo 1984</i>	☐	
2	En droppe i havet	5-	8m	Osäkrad men lättare i övre delen. <i>Ola Knutsson, solo 2008</i>	☐	
3	Skitkaminen	3	8m	<i>Torbjörn Winther & Erik Ringius, 1984</i>	☐	
4	Dance Macabre	*	7-	8m	Kort men ihållande väggklättring med ett begränsat antal säkringspunkter. <i>Søren Smidt & Tobias Kjolsen, 1988</i>	☐
5	Twist 'n' tango	*	6c	8m	Ihållande väggklättring ända till, och med, utsteget. <i>Ola Knutsson</i>	☐
6	Apokalypse		7+ / 7a	8m	Upp i diedern till ett hejdundrande krux. Svårare än den ser ut. <i>Søren Smidt, 1990</i>	☐
7	Machismo	*	7+	8m	Startar under ett litet tak. Överhängande. <i>Søren Smidt & Peter Harremoës, 1990</i>	☐
8	Y-sprickan vänster	5+	5m	Klurig klättring med ett balanskrux. Några lösa grepp. <i>Ola Knutsson, solo 2008</i>	☐	
9	Y-sprickan höger	4	5m	Välsäkrad men med några lösa flak. <i>Ola Knutsson, solo 2008</i>	☐	

DIAMONDS-VÄGGEN

10	Diamonds on the soles of her shoes	**	5	10m	Välsäkrad och ovanligt brant för graden. <i>Martin Tomlinson & Arne Mortensen, 1989</i>	☐
----	---	----	----------	------------	---	--------------------------

Ejersberggrauken

EJERSBERGRAUKEN

11	Calanquen	3	10m	<i>Michel Court-Payen & Peter Søndergaard, 1988</i>	☐
12	Super Calanquen	*	4+	10m Intressant och brant. <i>Michel Court-Payen & Peter Søndergaard, 1988</i>	☐
13	100-klubben	5-	10m	<i>Martin Jakobsson & Fredrik Rapp, 2004</i>	☐
14	Sallymania	5	10m	Den överhängande starten är lurig att säkra. <i>Arne Mortensen & Martin Tomlinson, 1989</i>	☐
15	Raukenstein	5	10m	Omväxlande klättring med ett svårsäkrat krux. <i>Ola Knutsson, solo 2008</i>	☐

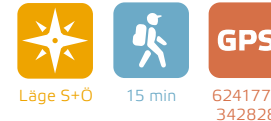
SEKATÖRVÄGGEN

16	Avverkad	4	6m	Det tydliga hörnet klättras med lätthet och goda säkringar. <i>John Nordfjäll, 2007</i>	☐
17	Sekatör	6-	6m	Inga säkringar i starten, som också är kruxet. <i>Fredrik Rapp & John Nordfjäll, 2007</i>	☐
18	Röjsåg	6-	6m	<i>John Nordfjäll & Fredrik Rapp, 2007</i>	☐

Carstens Ränna

Läge S+Ö

15 min

6241771
342828

Allmänt

CARSTENS RÄNNA, eller "Carstens" som området brukar kallas, är med all rätt den mest populära klippan på hela Kullaberg, för här finns en uppsjö av klassiska leder väl värda att göra. Speciellt finns det väldigt gott om klättring i grad tre till fem. Eftersom området är så populärt, är man sällan ensam här. Dessutom bedrivs det en hel del kursverksamhet på klippan, vilket också bidrar till att det kan bli en smula trångt under högsäsongen. Det positiva med populariteten är att så gott som all lös klippa har rensats bort. Å andra sidan ska man inte bli förvånad om ett knippe hexor kommer flygande uppifrån... CARSTENS RÄNNA är ett bra område för vinterklättring. Är det sol och vindstilla uppstår här ett eget mikroklimat på grund av rännans form och sydläge. Det kan med andra ord bli behaglig temperatur och fina klätterförhållanden trots en bitande kyla i övrigt.

Miljö

Utsatthet: Ganska öppet
Vindkänslighet: Lä vid västlig till nordostlig vind
Upptorkning: En timme

Väggar

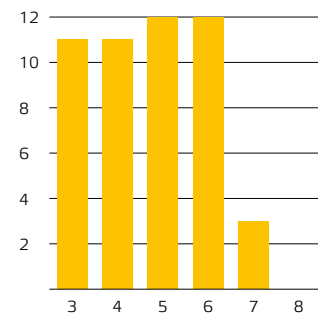
sid. 297 CARSTENS RÄNNA

Hitta dit

Fortsätt till fots från parkeringen längs bilvägen mot Kullens fyr. Efter drygt 100 m ansluter en grusväg från vänster. Följ denna, tvärs över golfbanan. Efter en vägbom delar sig stigen. Sväng höger. Passera genom en grind/färist och fortsätt längs traktorspåren ut på den öppna betesmarken (radarstation rakt fram) och vik därefter av en

aning åt väster i riktning mot fyren. Runda höjden med radarstationen och vik av söderut över betesmarken med glesa enbuskar som snart avlöses av ett område med tätare buskage, vilka passeras på höger sida. Efter detta nås en mer distinkt stig som leder ut mot sydkusten över stenigare terräng. Strax befinner du dig uppe på den bergsrygg vars sydöstvända sida utgörs av CARSTENS RÄNNA. För att komma till foten av klippan följer du stigen som svänger av genast åt vänster och leder brant nedåt. Väljer du att här istället fortsätta rakt fram längs bergsryggen, kommer du så småningom ner till det område där merparten av de klassiska lederna har sina utsteg.

Antal leder per grad

Rekommenderade leder

Tøbrud 3
Ventetiden 4
Hand jam 4+
Kapillær 5+
Svenskeruten 5+
Finger jam 6-
Björnbergs led 7-

← Mikael Blixt i klassiskt manér på *Finger jam* (6-)
Foto: Fredrik Rapp

Carstens Rænna

1	Den røde væg	4+	12m	<i>Peter Christensen & Peter Søndergaard, 1971</i>	☐
2	Blind crack	*	5-	12m Føljer en spricka. Lite uppbruten men fin. <i>Peter Christensen, Nanette Goddard & Kurt Frahm, 1972</i>	☐
3	Mikromal		5	12m Något närgången sin granne "Blind crack". Minikilar. <i>Magnus Nilsson, Arthur Gnutek, 1983</i>	☐
4	Sidste stik	*	4	12m Fin svaklättring längs spricklinjen. Lite brantare i starten. <i>Mads Bech Madsen & Finn Klinkby, 1979</i>	☐
5	Skorpionen	*	5-	12m Riktigt fin vägglättring. <i>Bo Belvedere Christensen</i>	☐
6	Ka' De li' østers		5	12m Också fin svaklättring. <i>Jan Andersen, solo 1987</i>	☐
7	Den store diedre	**	3	14m Grepprik och intressant för sin grad. Områdets första led som från början hette "Carstens rende", och som området fått sitt namn efter. <i>Carsten Berg Sørensen, 1956</i>	☐
8	Mr Creosoth	**	6	15m Kort och överkomlig kruxpassage genom taket leder till njutningsfull svaklättring. <i>Magnus Nilsson, 1985</i>	☐
9	Don på Carsten	*	5	15m Den trappstegsformade diedern. Uppkallad efter Don Whillans som besökte Kullen vid tillfället för förstabestigningen. <i>Magnus Nilsson & Torbjörn Winther, 1983</i>	☐
10	Den ikke så skæve diedre	*	5-	15m Rakt upp i den tydliga spricklinjen. <i>Peter Christensen & Kurt Frahm, 1972</i>	☐
11	Den skæve diedre		6-	15m Själva svårigheten kan frångås till vänster, vilket är fusk. Kräver minikilar. En något hårdare utstegsvariant finns via toppväggen åt höger. <i>F.F. Magnus Nilsson & Lars Johansson, 1985</i>	☐
12	Osmium		6+	12m Tung och överhängande. <i>Magnus Nilsson & Erik Thomasson, 1987</i>	☐
13	Nonandra	*	6-	12m Fin led som både är teknisk och pumpande. Överhängande vid kruxet. <i>Torbjörn Winther & Fredrik Källström, 1983</i>	☐
14	Se nästa uppslag.				

Japanerväggen

Allmänt

En ganska hög men inte så frekventerad vägg som ger ett mörkt, uppsprucket och något löst intryck. Skenet bedrar dock, då klättringen inte upplevs som speciellt uppbruten trots de något odefinierade linjerna och en del lös klippa i övre delen. Ganska genomgående för lederna är att de bjuder på brantare klättring än vad det förefaller att vara sett nedifrån och många grepp är av slopers-typ. Klippan ligger ganska nära vattnet i öppen terräng och är därför ofta utsatt för vind.

Miljö

Utsatthet: Öppet

Vindkänslighet: Lä vid nordvästlig till nordostlig vind

Upptorkning: Några timmar

Väggar

sid. 315 JAPANERVÄGGEN

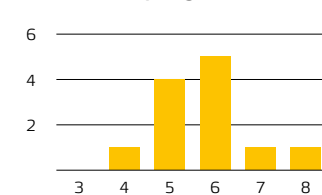
sid. 315 DJUNGELVÄGGEN

Hitta dit

Fortsätt till fots från parkeringen längs bilvägen mot Kullens fyr. Efter drygt 100 m ansluter en grusväg från vänster. Följ denna, tvärs över golfbanan. Efter en vägbom delar sig stigen. Håll vänster. Följ stigen längs ett staket fram mot den stora porten som leder till det militära bergrummet. Nära porten finns en övergång över stängslet till vänster. Gå över stängslet och fortsätt snett åt höger upp mot höjden. Du kommer strax att se havet. Fortsätt ner mot havet i dalgångens längdriktning. Som riktmärke ska du gå i dalgången och ha radarstationen uppe på en hög höjd åt höger. När gräsfälten övergår i rasbranter dyker det upp en klippa på höger hand. KAP DET GODE HÅB ligger precis runt hörnet av denna första klippa. I botten på dalen i dess längdriktning, löper en stenmur. Lite längre ner mot vattnet och runt hörnet till höger ligger JAPANERVÄGGEN.

DJUNGELVÄGGEN återfinns ca 300 meter västerut från JAPANERVÄGGEN och syns i princip därifrån. Lederna på DJUNGELVÄGGEN går på en någorlunda tydlig svart- och vitfärgad pelarformation ovanför ett buskage.

Antal leder per grad

Rekommenderade leder

Single handjam 5
Japanerruten 5+

← Mikael Blixt och Ola Knutsson toppar ur *Japanerruten* (5+) i november solens sista strålar
Foto: Fredrik Rapp

Japanerväggen

JAPANERVÄGGEN

1	The Nose	4	20m	<i>Peter Christensen & Niels Ole Coops Olsen, 1974</i>	☐
2	Achtung Bonzai	* 7+	22m	Överhänget i toppen kräver sin betvingare. Välsäkrad för den som orkar. <i>Ronny Ek, 2011</i>	☐
3	Hæverten	* 5-	25m	För graden ovanligt brant i starten. En del intressanta grepp högre upp. <i>Ole Krarup Andersen & Klaus Christensen, 1975</i>	☐
4	Vanskelig start	* 6-	22m	Något svårsäkrad. <i>Kaj Olesen & Niels Ole Coops Olsen, 1974</i>	☐
5	Kung Frederik kører for stærkt	6	22m	Något svårsäkrad och teknisk. <i>Jan Andersen, solo 1992</i>	☐
6	Single handjam	** 5	22m	Passerar en brant sektion där ett handjam kan vara att föredra. <i>Kurt Frahm & Klaus Christensen, 1974</i>	☐
7	Japanerruten	** 5+	22m	Garanterat svårare och mer intressant än den ser ut! En brant start leder till en inte helt enkel dieder. Klassisk och välsäkrad Kullenklättring. <i>John Andersen & Ito, 1964</i>	☐
8	Hiroshima	6+	20m	En ganska pumpande led där utbudet av säkringsmöjligheter är begränsat. <i>Peter Harremoës, 1989</i>	☐
9	Flyvende start	6-	20m	Den intressanta biten är tämligen kort, men inte desto mindre fin. <i>F.F. Geir Eriksen & Inge Jönsson</i>	☐
10	Nagasaki	8-	10m	En av Kullens mycket få kilsäkrade leder i åttaregistrat. Överhängande och tung. Väldigt sällan repeterad. Kilplaceringarna är inte helt uppenbara. <i>Jan Andersen & Calle Jagusch, 1990</i>	☐

DJUNGELVÄGGEN (Ej på bild.)

11	Borneo	6-	20m	Startar i ett litet överhäng och upp till vänster till en hylla. Fortsätt genom ett överhäng. Välsäkrad. <i>Michael Roer, 1997</i>	☐
12	Sumatra	5	20m	Samma start som "Borneo" men klättrar snett upp höger till hyllan. Därefter följs en spricka till toppen. Välsäkrad. <i>Michael Roer, 1997</i>	☐